

Figur 1. Oversikt over Hemsilkraftverkene (kartet er hentet fra www.geonorge.no og senere omarbeidet)

3.2. Konsesjon

Betingelser for Oslo Lysverker (nå E-CO) til å regulere Vavavn og Gyrinos-Flævavn i Hemsilvassdraget m.v. ble fastsatt ved Kronprinsregentens resolusjon av 25. januar 1957 (se vedlegg 1).

3.3. Det rettslige utgangspunktet for revisjonen

Vassdragsreguleringslovens bestemmelser om revisjon av konsesjonsvilkår ble endret ved lov av 19. juni 1992 nr. 62, hvor det generelle revisjonsintervall ble satt til 30 år. Denne endringen gjaldt imidlertid ikke for tidligere gitte konsesjoner. For disse ble det i ikrafttredelsesbestemmelsen pkt. 6 inntatt følgende:

”Tidligere gitte tidsubegrensede konsesjoner kan revideres 50 år etter konsesjonstidspunktet.”

Det som ble tatt inn under lovrevisjonen i 1992 vedrørende rammene for en sak om revisjon av konsesjonsvilkår har likevel gyldighet også når det gjelder eldre tidsubegrensede konsesjoner. I Ot. prp. nr. 50 (1991-92) heter bl.a. på side 46 følgende:

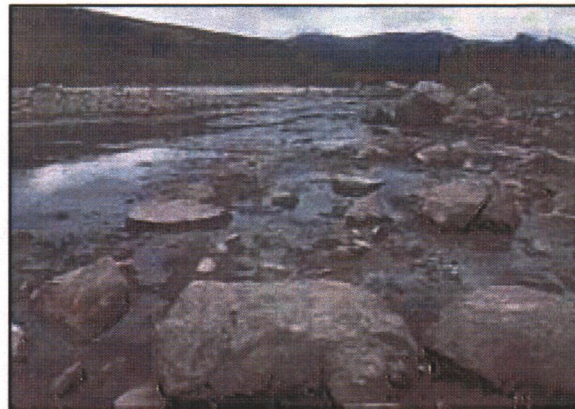
I de opprinnelige konsesjonsvilkåra er det lagt vekt på grunnivinga for utbyggingen, og at kjøringen av verket skal tilpasses dette. Det vil si at magasinet skal fylles opp på sommeren, og brukes på vinteren (=nedtapping).

Med økt samspill med verden rundt har dette behovet blitt mindre, og verkene blir kjørt mer etter vannverdier (kraftpriser), enn etter oppfyllingsregler. Dette kan føre til hyppigere endringer i vannstanden.

Disse endringene i vannstanden har negative konsekvenser for miljøet. Det kan føre til økt erosjon ved at poretrykket er stort når magasinet blir tappet ned og at fisken kan få problemer med å orientere seg opp bekker. Det sistnevnte har blant annet ført til at stamfiske har blitt et problem (Gyrinos-Flævatn).

Eikredammen er et meget ettertraktet fiskested der det oppholder seg både feriegjester og fastboende for å fiske. Det er i tillegg etablert en rasteplass med kiosksalg sommertid i nær tilknytning til Eikredammen.

Spesielt på ettersommeren kan man oppleve at vannstanden i Eikredammen tappes ned til et minimum (se fig. 2). Denne nedtappingen fører til at Eikredammen fremstår som svært lite estetisk noe som igjen fører til at opplevelsen av området i sin helhet blir nedsatt.

Figur 2. Vannstanden i Eikredammen varierer mye (vanligvis mellom kote 566 og 562) innenfor korte tidsintervaller. Bilde viser Eikredammen slik den fremstår som nedtappet.

For brukerne av området, både mht. fiske og friluftsliv/rekreasjon, og for Hemsedal som turistkommune vil det være svært viktig at det fastsettes krav om hvilke vannstandsvariasjoner som skal tillates i Eikredammen. Dette kan for eksempel gjøres ved at det i fiske- og turistsesongen fra 1. juni til 15. september fastsettes en maksimal nedtappingsgrense.

5.3.3. Minstevannsføring i Hemsil nedstrøms Eikredammen

Kommunene stiller med dette krav om minstevannsføring i elva Hemsil på strekningen mellom Eikredammen og Hesla bru. Den aktuelle strekningen er avmerket på kart gitt i vedlegg 2.

Arbeidsgruppen mener det finnes gode miljømessige og estetiske argumenter for å stille krav om minstevannsføring på strekningen. Arbeidsgruppen vil imidlertid ikke foreslå konkrete størrelser på minstevannsføringen. Dette begrunnes med at det i V-Notat 9/98 presiseres at: